

NAJLJEPŠA POSLOVNA ZGRADA U HRVATSKOJ

Upravna zgrada Adris grupe u Rovinju

High tech na humani, visokoestetizirani način

Višeslojna funkcionalnost, profinjenost, elegancija, estetika, sofisticirana inteligencija... sve te riječi opisuju novu/staru upravnu zgradu Adris grupe u Rovinju, rad arhitekture Vedrane Ergić

Piše Boba Blašković, snimio Damir Fabijanić

Korporacije su priča za sebe. Svaka ima svoja pravila, historiju, svoj vizualni identitet koji, većinom, korespondira s načinom funkcioniranja kompanije ili bar s onim s čime se tvrtka želi identificirati. A mediji kojima se postizbe može biti doslovno sve. Da su interijeri moćno sredstvo (samo)promocije, odatno znaju Google, Facebook, Twitter... koji svojim specifičnim uređenjem poslovnih zgrada poručuju "mi smo mlada kreativna kompanija koja brine o svojim djelatnicima i koja je jako cool".

Mi nemamo takvih kompanija, ali imamo nekolicinu tvrtki koje su shvatile da korporacije ne moraju izgledati hladno, strogo, dosadno... Jedna od tih kompanija je Adris, koja je uz pomoć arhitekture Vedrane Ergić staru upravnu zgradu u Rovinju prenamijenila u elegantan, profinjen "home office" koji iz svakog svog detalja neramnoljivo govori "mi smo moderna, moćna kompanija koja cijeni izvrsnost, eleganciju, profesionalnost, estetiku".

Filozofija izvrsnosti

... Kako to postići? Skupim dizajnerskim namještajem, materijalima, oblogama, novim tehnologijama? Ali što ako sve to rezultira kontraktom te se umjesto profinjenosti dobije sterilitet, depersonaliziranost, strogost i nadmetanje koje graniči s kićenjem...

Projekt je bio nominiran za nagradu Bernardo Bernardi za najbolji interijer

Odgovora na to pitanje pronašli smo u Adrisu, gdje smo shvatili da pomno projektiranje, planiranje, osmišljavanje scenarija korištenja, minucioznost i briga oko najsitnijeg, manjeg čak i najjednostavnijeg detalja, uistinu čini tu razliku, jer kao što dobro arhitektura nije zbroj građevnog materijala, tako ni dobar interijer ne čine obloge, materijali i skup dizajnerski namještaj.

Prvi zadatak bio je projektiranje ureda koji će odgovarati novim funkcijama i organizaciji posla, a smatrala sam da on istovremeno treba poboljšati poslovanje, efikasnost te na suptilnom nivou odaslijati poruku o filozofiji kompanije. Krenulo se od ureda predsjednika uprave, a naknadno je odučeno o malo većoj rekonstrukciji i zahvatima proširenim na ostatak zgrade radi prilagodbe novim potrebama. Naime, ova zgrada datira iz kraja 19. stoljeća i u svojoj povijesti nekoliko je puta bila temeljito obnovljena, posljednji put prije 15-ak godina. Moj zadatak bio je sačuvati što god se od postojjećih elemenata moglo sačuvati i s budžetom biti vrlo racionalna, a istovremeno riješiti sve probleme koji su se tijekom korištenja pojavili u staroj zgradi - obnašaju arhitektura Vedrana Ergić dok se s njom penjem stepenicama koje vode do ulaza u novu/staru upravnu zgradu u mirnom dijelu ne-

Home office koncept

Zuta historistička fasada, "portun" od sirove željezne pločevine golemih dimenzija te ogromna dvostruka staklena vrata koja zahvaljujući pomno programiranoj brzini otvaranja funkcioniraju kao filter za ulazak, ali i vjetrotbran. Na ulaznoj recepciji, koja istinski izgleda kao recepcija kakvog dizajn hotela, a ne klasične poslovne zgrade, sjedi nasmišljena djelatnica oko koje je sve nevjerojatno uređeno. Sdese-stupna pojest nam seže na sobu za prijem. Pod je u tamnom drvu, rasvijeta indirektna i akcentirana, zidovi crni, a od namještaja samo udobni kožni tabureti koji su se tijekom korištenja pojavili te Primatic stolčić isama Noguchija koje je davne 1957. dizajnirao za Vitru. Od dekora velike custume made kante za kaktuse koje je arhitekta dizajnirala za ovaj projekt, željezni stolovi poznatog milanskog umjetnika Antonia Sciortina te plutejni "arsenal" Cork sjajnog Jaspera Morrisona koje se više ne nalaze u slobodnoj prodaji, a koje je, kako doznajemo, Vitru ponovno proizvela samo za ovaj projekt. Oduševljavamo se ambijentom koji relaksira i pruža ugodu, poželimo čak i zapaliti cigarete, posebice kada iz zvučnika skrivenih u stropu čujemo ugodnu glazbu koja je tuda u zoni za sjedenje, a glasnija u zoni u kojoj nije predviđen razgovor. Muzika je glasnija i kod ulaznih vrata koja vode u konferencijsku dvoranu, a sve zato, na gada-mo da bi dislocirana razgovora u dvorani bila zajamčena.

Pametno, nema što. I dok razmišljamo o tome, primjećujemo da je ispred svakog ulaza u prostoriju, u prostoru u kojem se nalazi "željezni tunel" u kojem su vrata, u is-

tom nivou, poda umetnut tepih, i to od kokosa. Pitamo se zašto, a vrlo brzo si arhitektičke dobivamo odgovor: Ti prodori nastali su na mjestu gdje je nekada bio zid, a uz to različitim podnim ponašanjima su gerin se način ponašanja, no tako prije ulaska u neku prostoriju valja uspeti, "utišati se".

Manipulacija vizurama

Ulazimo u konferencijsku dvoranu koja se otvara na senzor, no odmah primjećujemo da vrata nisu simetrična i da se njihova krila otvaraju različitim brzinom. No, vrata se otvaraju i nestaju u istom trenutku, što je samo još jedan primjer onoga o čemu smo vam pričali, a to je minucioznost i detalji koji čine dojam izvrsnosti.

Da, ova vrata krila različita su dimenzija zbog manipulacije vizura. Općenito u svojim projektima volim manipulirati vizurama i percepcijom, igrati se planovima, onim što je vidljivo i nevidljivo. Pogledajte, iz ovih paneala nalazi se spremište, a iz ovih serveri i sva moguća tehnologija. Tom mimikrijom elemenata gubi se jasna granica između zida, fiksnih te pomičnih panova, a na taj se način interijer oslobađa gomile vrata koja opterećuju prostor - objašnjava nam Vedrana Ergić te joj odmah postavljamo pitanje - dobro, po toj logici znači da zaposlenici imaju neki "back office" gdje je sve neuredno?

Pa ne bih baš rekla neuredno, ali da, dio zaposlenika koji radi na prijemnom desku ima svojevrsnim paravanom odijeljeni dio u kojem se nalazi "back office" s gonilom papira, strojeva za kopiranje, urezivanje, faksiranje, arhiviranje dokumenta. Moje logika, pokazi oni što je rezentativno, a ujedno omogućuje ljudima normalan rad - priča nam Vedrana Ergić s Prouveovi Geurigon stolovi

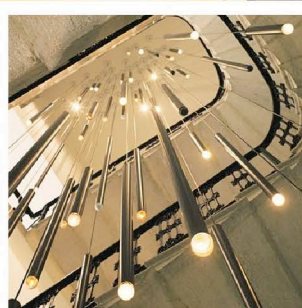

office" simpatične gospode na ulaznoj recepciji. Gomile papira, dokumenata, projekta, uređaja, sve je tu, samo što je sve to vjesto skriveno od pogleda. Jednostavno genijalno, morat ćemo ovaj princip zapamtiti, smijemo se.

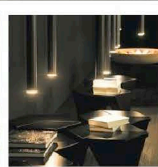
Kolekcija Jeana Prouvea

Setamo dalje hodnicima iz cijih se starih drvenih vrata (koja ipak ulazuju da smo u staroj povijesnoj zgradi) ulazimo u ured koji nas jednako oduševljava pomno odabranim namještajem i detaljima koji su svojevrsni rezidualni stolovanja, a ne korporativni svijetu, te koje se prepoznati tek bolji poznavatelji dizajna. A kad ih prepoznaju, bit će zadovoljniji jer su to ipak vrhunski primjerci klasika koje ipak nećete susresti baš u svakoj kući ili uredu.

Radni stolovi u uredima su od Jeana Prouvea, i to slavni EM table koji je za ovu priliku malo prilagodjenih dimenzija. Osim njih tu su i Prouveovi Geurigon stolovi

za sastanke te također Prouveove lampe Potence, a iz Vitre, tvrtke koja proizvodi sav taj namještaj, rekli su mi da je ovo jedna od prvih velikih integriranih kolekcija Prouvea od 50-ih kada je sav taj namještaj dizajniran. U tu kolekciju uklopio se Organic chair, fotelja koju su 1940. godine zajednički napravili velikan Charles Eames & Eero Saarinen, koja se tek prije dvije godine, nakon desetljećnog spornog oko autorskih prava, ponovno počela proizvoditi - objašnjava nam arhitektica pokazujući nam i ostale urede

Piero Lissoni ekskluzivno za ovaj projekt pristao je na redizajn svoje l.o.p. lampe

koji su svi slični, a opet i nekim detaljima različiti, ustalom kao i cijeli 2000 kvadrata u kojima će, a potom i trećetažu koje su doživjele veliku preobrazbu, ali opet vodeći se istim principima i s jednim konceptom, iako se tijekom vremena zada tak opseg radova i budžet mijenjao. I dok smo uživali otkrivanju manje razvikan dizajner-

ponosa je što je Piero Lissoni na moj zahtjev pristao na redizajn svoje lampe. Naime, njegove fine duguljaste l.o.p. lampe koje je dizajnirao za Boffi estetski su odgovarale mojoj viziji kako ovo spiralo stubište treba osvjetljati, samo što su lampe originalno led s usmjerenim osvjetljenjem, dok je ovdje trebala normala žarulja s indirektnim osvjetljenjem koja će osvjetljati cijeli prostor. Na kon mog pisma i obrazloženja koncepta, Lissoni je pristao na redizajn svoje lampe koje su specijalno za ovaj projekt proizvedene s drugačijim tehnologijom osvjetljenja. Žaruljom, bojom te veličinom koja je posebno prilagođena baš za ovaj prostor - ispricala nam je Vedrana Ergić, vodeći nas na drugu, a potom i treću etažu koje su doživjele veliku preobrazbu, ali opet vodeći se istim principima i s jednim konceptom, iako se tijekom vremena zada tak opseg radova i budžet mijenjao. I dok smo uživali otkrivanju manje razvikan dizajner-

ski namještaj te se zabavljali sjedajući i slušajući priču o raznim klasičnim dizajnerima, svako toliko otkrivali smo skrivena vrata koja vode do toaleta, spremišta za čišćenje, kuhinju... Nekako posve slučajno i nametljivo shvatili smo i zašto je ovaj prostor tako poseban.

Otkriveno, a skriveno

Stara zgrada postala je tehnološki moderna, napredna, superpametna, a opet respektirajući svoju povijest i naslijeđe. Prostornim intervencijama ograničena je komunikacija svima onima osim protagonista kojima žaruljom, bojom te veličinom koja je posebno prilagođena baš za ovaj prostor - ispricala nam je Vedrana Ergić, vodeći nas na drugu, a potom i treću etažu koje su doživjele veliku preobrazbu, ali opet vodeći se istim principima i s jednim konceptom, iako se tijekom vremena zada tak opseg radova i budžet mijenjao. I dok smo uživali otkrivanju manje razvikan dizajner-